

aabnet Flertallet her en Lejlighed til at øve Indflydelse paa Enkeltheder. Flertallet har jo lige saa vist som mit Parti sin Repræsentant i Folketingets Finansudvalg, og derigennem har det kunnet udtale sin Mening og være noget medbestemmende. Men den Repræsentant, som Flertallet saaledes har haft, har ganske vist ikke i nogen som helst Retning rørt paa sig i de de heromhandlede Spørgsmaal, tværtimod, han har fulgt Regeringen og givet dens Forslag Tilslutning fuldt ud. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) har ikke taget Afstand hverken fra de 2 Anmærkninger eller de 2 andre Bevillinger. Den rette Form for Flertallet til at træde aktivt op i dette Tilfælde havde dog været gennem sin Partifælle i Folketingets Finansudvalg, saaledes som mit Parti ganske har gjort, for at hindre disse Foranstaltninger ved „Hvide Sande“ og de $\frac{3}{4}$ af Udgiften til Sæby Havn. Men det ærede Flertals Partifæller i det andet Ting og dets Repræsentant i Finansudvalget sagde ingenting og gjorde ingenting, men støttede Regeringen. Derfor komme disse Udtalelser her efter min Mening noget bagefter. Denne Aktion skulde være fremkommen tidligere, saa havde den haft mere Vægt.

Jeg har ikke villet tilbageholde disse Bemærkninger, fordi jeg vil hævde, at Finansloven er saa god en Lov som nogen til at lovgive paa, den er den vigtigste Lov, Bevillingsloven, hvori alle Love samle sig, og hvorpaa alle Love grunde sig. Det er derfor fuldstændig urigtigt, naar Flertallet siger, at der ikke kan ske Forandring i en bestaaende Lov paa Finansloven, eller at man ikke i visse Tilfælde kan lovgive paa Finansloven. Det har jeg ikke villet lade staa uimodsagt.

la Cour: Som Medlem af Finansudvalget har jeg haft mest Lyst til at stille Forslag om, at de 4 Poster, som den ærede Ordfører (P. G. C. Jensen) udtalte sig imod baade ved første Behandling og i Dag, skulde udstemmes. Jeg anser det for urigtigt paa den Maade at lovgive paa Finansloven om store og vigtige Sager. Jeg maa give det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt) fuldstændig Ret i hans Betragtning, at paa den Maade vil Lands-tinget ikke faa den Indflydelse paa vigtige Sager, som tilkommer det. — Da jeg ved, at det ærede Medlem vil tage Ordet efter mig, skal jeg i øvrigt ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg vil blot sige et Par Ord om Rødby Havn. Som det ærede

2det Medlem for 2den Kreds (P.G.C.Jensen) hævdede, kommer der her et helt nyt Princip ind i Lovgivningen, idet Staten ikke blot eksproprierer, men ogsaa optræder som Grundspekulant. Der siges ganske vist, at denne Ekspropriation er uskyldig, fordi alle Folk dernede ønske den. Men jeg gad egentlig vide, hvor det ikke er Tilfældet, hvor den vedkommende Mand ikke selv er Spekulant. Det er jo en faktisk Sag, at ved Ekspropriation gives der højere Pris for Jorden end ellers i Handel og Vandel. Ejeren er altsaa straks i Stand til at kunne faa en Fordel, og den ville de fleste tage fremfor den usikre Fordel ved mulig senere Udstykning af Jorden til Bebyggelse; de fleste ere tilbøjelige til at sige, at en Spurv i Haanden er bedre end ti paa Taget. Vi have faaet opgivet, at man ønsker, at den Værdistigning, der vil komme ved Anlæg af Havnen, skal komme Staten til gode, derfor vil man ekspropriere. Men mon det nu alligevel er vel overvejet, selv om man nu kan faa Jorden dernede for en billig Penge? Det vil koste ikke saa ganske lidt at planlægge denne Udstykning og saa sælge Jorden i Smaalodder til Bebyggelse. Det vil tage en ganske uoverskuelig Tid, inden det alt sammen bliver bebygget. Regner man en Skæppe Land til hvert Hus, vil der blive 800 Huse, og regner man Halvdelen af Husene til 2 Etager og Halvdelen til 1 Etage, og regne vi $1\frac{1}{2}$ Familie i hvert Hus, bliver der Plads til 1200 Familier. Regnes gennemsnitlig hver Familie til $3\frac{1}{2}$ Person, bliver det 4000 Mennesker, der skulle nedsætte sig der. Det vil tage noget lang Tid med paa denne Maade at faa bebygget denne Jord, og saa er der endda givet et meget stort Areal til hvert Hus. Men skal Udstykningen finde Sted paa den Maade, at man giver vedkommende Mand et større Areal til Bebyggelse, saa vil vedkommende sige: Jeg vil godt betale noget mere for den Grund, mit Hus staar paa, men den, jeg faar til Have eller Landbrug, er ikke det værd, Staten har givet for den. Den Fortjeneste, Staten kunde faa paa den dyrere Byggegrund, kommer den altsaa til at tabe ved det større Areal, den sælger til andet Øjemed. Jeg tror derfor, at det er en af de daarligste Forretninger, som Staten kan gøre, naar den giver sig til at være Spekulant i Grundejendommens Værdistigning paa dette Areal, og der vil ikke tilnærmelsesvis opnaas Dækning for Statens Udgifter ved Rødby Havn; den vil sikkert neppe faa Ekspropriationsprisen og de hafte Omkostninger